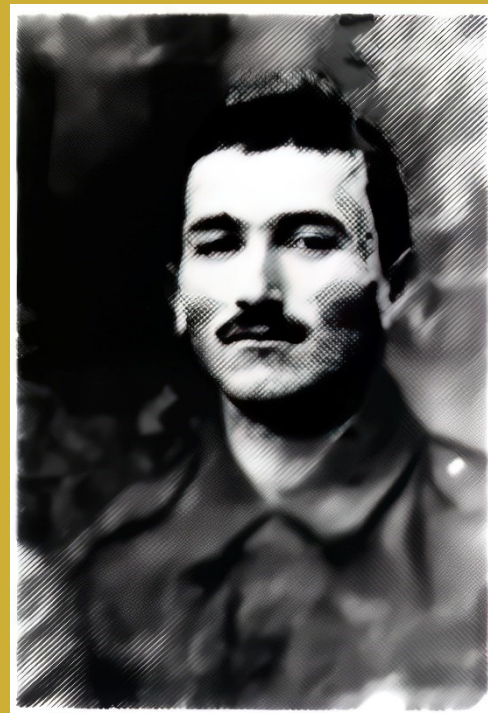

ELEV SERGENT IVAN D. NICOLAE OMUL CARE A MURIT DE DOUĂ ORI

Născut	2 septembrie 1923 Șirineasa, județul Vâlcea
Decedat	16 iunie 1983
Înhumat	Șirineasa, județul Vâlcea
Cetățenie	 Română
Activitate	
Arma	Infanterie
A luptat pentru	România
Gradul	Elev sergent
Bătălii / Războaie	Lupta de la Păuliș
Decorații și distincții	
Decorații	

De loc din județul Vâlcea de pe Valea Luncavățului, elevul sergent Ivan D. Nicolae a urmat cursurile școlii primare în comuna Șirineasa iar ulterior școala gimnazială din Drăgășani iar mai apoi, pentru doi ani, Școala de Agricultură din Vâlcești, Drăgășani și Școala Sanitară din Craiova absolvind în septembrie 1943.

În octombrie 1943 este încorporat de către R. 2 Dorobanți și trimis la Școala de Subofițeri în Rezervă de la Radna unde este repartizat la Compania 7-a Mitraliere. Potrivit obiceiurilor locului, chiar înainte de a pleca în armată se căsătorește.

În 15 septembrie se afla cu mitraliera sa în sprijinul Companiei / 1 B.1 Elevi a căpitanului Drăghici Nicolae. Companiile B.1 Elevi au fost obligate de forțele inamice să se retragă din Vestul localității Ghioroc pe un aliniament în satul Miniș pe care îl apărau casă cu casă. Împrospătându-și efectivele cu noi formații de luptă inițiază o operație ofensivă prin care urmărea să cucerească Minișul și să încercuiască celelalte efective ale Detașamentului Păuliș.

În Miniș și pe dealurile de la Nordul satului au avut loc lupte sângeroase în urma cărora și-au pierdut viața mulți din comandanții și camarazii lui Ivan Nicolae. Datorită deselor schimbări ale dinamicii luptelor, este obligat să mute poziția mitralierei de mai multe ori pentru a-i putea sprijini cât mai bine pe pușcașii din companie. În duminica din 18 septembrie se afla instalat pe o ridicătură din curtea unei case aflate în apropierea bisericii din localitate. Este lovit de suflul unui obuz care explodează în apropiere rănindu-l grav alături de alți camarazi din pluton.

Colegul său servant, Băzăvan Toma, ultimul care l-a văzut în viață confirmă că l-a văzut în nemișcare totală prăbușit pe mitralieră după explozia obuzului. Prin Ordinul de zi pe Unitate 491 din 21 septembrie 1944 este menționat decesul elevului Ivan Nicolae. O adresă privind decesul elevului Ivan Nicolae este trimisă în comuna Șirineasa solicitându-se informarea familiei despre moartea sa pe front.

În fapt, elevul sergent Ivan Nicolae a fost ridicat pe timpul nopții de către sanitarii maghiari, care din cauza nivelului de îmbibare cu sânge și distrugere al uniformei a fost confundat cu un militar maghiar și trimis la spitalul cel mai apropiat din zona operativă de la Bekescsaba. Neavând cum să îl opereze, trateze și să-l îngrijească este trimis la spitalul din Szeged. După îngrijire intră într-o comă profundă și este transferat datorită apropierii frontului la spitalul din Sopron situat la granița de vest a Ungariei. Îngrijirea și tratamentul administrat l-au readus la viață, și-a recăpătat cunoștința fără însă a putea comunica datorită afectării coardelor vocale și rănilor avute la maxilarul inferior. După o vreme autoritățile medicale îi află numele care devenise Istvan Myclosi, varianta maghiară a lui Ivan Nicolae ca fiind aviator căzut deasupra Ardealului. Revenit cât de cât eroul avea să consemneze despre amara constatare făcută în Ungaria "eram prizonier, șchiop, ciung și mut!".

După trecerea pe la centrele de recuperare medicală din Nagykanisza și Sombathely ajunge în lagărul este transferat în februarie 1945 în lagărul de supraveghere din Vesely iar ulterior este mutat în Austria pentru executarea unor lucrări de apărare pentru Wehrmacht.

După 9 mai 1945 a început odiseea întoarcerii acasă. A călătorit pe jos, în cadrul unor coloane de prizonieri din Austria până la Nădlac. Ajunge la Radna pe 9 iunie 1945 după 9 luni petrecute în spitale și prizonierat în Ungaria și Austria.

Ajunge acasă la Șirineasa pe 14 iunie 1945 unde încearcă să se reintegreze în viața familiei și a satului.

În data de 22 ianuarie 1947 i s-a aprobat dosarul de pensionare ca invalid de război. Care îi este invalidată în 1948 fără nici o explicație. A activat ca învățător în satul natal iar ulterior și-a reluat meseria de agent sanitar. S-a recăsătorit cu prima soție cu care a avut doi copii – un băiat care a urmat cariera militară ajungând colonel și o fată specializată în industria textilă.

A participat la întâlnirea de comemorare a 40 de ani de la luptele de la Păuliș, având ocazia să se întâlnească cu foștii camarazi și să rememoreze clipele de înclăștare din 1944.

A decedat în 16 iunie 1983, la împlinirea a 60 de ani de viață iar piatra funerară din cimitirul eroilor Detașamentului Păuliș a fost mutată în cimitirul din localitatea de baștină, Șirineasa.

Bibliografie – "Omul care a murit de două ori", Dumitru Susan, 1994, Editura Concordia Deva

SEARGENT CADET IVAN D. NICOLAE

THE MAN WHO DIED TWICE!

Date of birth	2 September 1923 Șirineasa, Vâlcea County
Date of death	16 June 1983
Place of burial	Șirineasa, Vâlcea County
Citizenship	 Romanian
Military activity	
Military specialty	Infantry
Fought for	Romanian 1 st Army
Military rank	Cadet seargent
Battles/Wars	Battle of Paulis
Awards and Honors	
Awards	

From Vâlcea County on Luncavațului Valley, NCO cadet sergeant Ivan D. Nicolae attended the primary school in Șirineasa village and later the secondary school in City of Drăgășani and then. He attended for two years the Agricultural School in Vâlcăști, Drăgășani and after that the Sanitary School in Craiova graduating in September 1943.

In October 1943, he was incorporated by R. 2 Dorobanti and sent to the Reserve Non-Commissioned Officers School in Radna where he was assigned to the 7th Machine Gun Company. According to local customs, just before leaving for the army he gets married.

On September 15, he was with his machine gun in support of the Company / 1 Cadets Battalion of captain Drăghici Nicolae. The 1st Cadets Companies were forced by the enemy forces to withdraw from the West of the Ghoroc village on an alignment in the Miniș village, which they defended house by house. Refreshing the forces with new combat formations, the enemy initiated an offensive operation aimed at conquering Miniș and encircling the other forces of the Păuliș Detachment.

Bloody battles took place in Miniș and on the hills to the North of the village, because of which many of Ivan Nicolae's commanders and comrades lost their lives. Due to the frequent changes in the dynamics of the battles, he is forced to move the machine gun position several times to best support the riflemen in the company. On Sunday, September 18, it was installed in a lift in the yard of a house near the local church. He is hit by the blast of a shell that explodes nearby seriously injuring him along with other comrades in the platoon. His fellow servant,

Băzăvan Toma, the last to see him “alive” confirms that he saw him completely motionless collapsed on the machine gun after the shell explosion. By the Order of the Day on Unit number 491 of September 21, 1944, the death of the cadet Ivan Nicolae is mentioned. An address regarding the death of the student Ivan Nicolae is sent to the commune of Şirineasa requesting to inform the family about his death on the front.

In fact, the cadet sergeant Ivan Nicolae was picked up during the night by the Hungarian paramedics, who, due to the level of blood-soaking and destruction of the uniform, was mistaken for a Hungarian military man and sent to the nearest hospital in the operational area in Bekescsaba . Unable to operate, treat and care for him, he is sent to the military hospital in Szeged. After treatment he falls into a deep coma and is transferred, due to the proximity of the front, to the hospital in Sopron located on the western border of Hungary. The care and treatment administered brought him back to life, he regained consciousness but was unable to communicate due to damage to his vocal cords and injuries to his lower jaw. After a while, the medical authorities found out his name, which had become Istvan Myclosi, the Hungarian version of Ivan Nicolae as an aviator who fell over Transylvania. Recovered somewhat, the hero would write about the bitter observation made in Hungary "I was a prisoner, lame, crippled and mute!".

After passing through the medical recovery centers in Nagykanisza and Sombathely, he arrives in a labor camp and after he is transferred in February 1945 to the surveillance camp in Vesely and later that year, he is moved to Austria to carry out defense work for the Wehrmacht.

After May 9, 1945, the odyssey of returning home began. He traveled on foot, in some columns of prisoners from Austria to Nădlac (more than 500 kilometers). He arrived in Radna on June 9, 1945 after 9 months spent in hospitals and imprisonment in Hungary and Austria.

He arrived home in Şirineasa on June 14, 1945, where he tried to reintegrate into family and village life.

On January 22, 1947, his retirement file, as a war invalid, was approved but is invalidated in 1948 without any explanation. He worked as a teacher in his native village and later resumed his job as a health worker. He remarried with another women and he had two children - a boy who followed the military career becoming a colonel and a girl specialized in the textile industry.

He participated in the Commemoration Meeting of the 40th anniversary of the Battle of Păuliş, having the opportunity to meet with former comrades and recall the moments of engagement in 1944.

He died on June 16, 1983, at the age of 60, and the tombstone from the cemetery of the heroes of the Păuliş Detachment was moved to the cemetery of his hometown, Şirineasa.

Bibliography – "Omul care a murit de două ori", Dumitru Susan, 1994, Editura Concordia Deva